

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 82 [i.e. 83]. Ludovicus ob adversam valetudinem de vita sua sollicitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

cebantur insuper, se etiam una cum illo Marchianum ejus hostem aggressuros, atque Episcopi sui salutem cum proprio vitæ discrimine defensuros. Episcopus speciosis horum promissis nimia credulitate acquievit, ac urbe egressus, adversus Marchianum copias suas eduxit: Cum vero utraque acies in conspectu esset, proditores illi, relicto suo Præsule, ad hostium castra transfugerunt. Unde Marchianus Episcopum nullo negotio captum propria manu crudeliter trucidat, ejusque corpus per totam urbem Leodiensem raptari, ac præ foribus Ecclesiæ S. Lamberti plebi conspiciendum exponi jubet. Ea cæde patrata filium suum in Episcopi mox enecati locum per vim eligi voluit. Ast Marchianus paulo post a Sixto Papa anathemate perculsus, Deo permittente, ab ipso Hornio captus est. Hic frater erat illius, qui a Leodiensi capitulo in Ludovici Borbonii successorem eligebatur, quapropter fratris sui partes fortiter tuendas suscepit, atque Sacrilugum Ludovici homicidam Trajecti ad Mosam, ut inquit Spondanus, vel juxta Mazeraium, Ultrajecti capite plecti jussit.

§. LXXXII.

Ludovicus ob adversam valetudinem de vita sua sollicitus.

Non desunt quidam Scriptores, qui referunt

Sæcul. XV.
A.C. 1482.

Spond. contin. annal. ad ann. 1482. n. 4.

Mezer. Synop. chr. vit Lud. XI. Tom. 3. in 12.

Sæcul. XV.
A. C. 1482.

ferunt Ludovico Regi in pœnam auxilii, quod Marchiano ad necem Leodiensis Episcopi præbuerat, morbo a Deo fuisse castigatum; ast solido destituuntur fundamento; præcesserat enim adversa Regis valetudo cædem Episcopi toto ferme biennio, & jamjam adeo graviter ægrotabat, ut Gandavensium deputatis, qui scederis tabulas ab eo firmandas deferebant, ægre admodum alloqui copiam concedere possent; insuper Rex quocunque mortalium, superumque auxilio sanitatem, ac mali levamen impetrare satagebat. Jam plurimos convocabat artis Musicæ peritos, quin etiam, ut languidum recrearet animum, ex inferiori Pictavio Pastores accersebat, qui coram eo tibia cantarent. Nunc supplicationes, ac publicas ubique preces imperabat, ipseque in Ecclesias liberalis, nunc ad divum Claudium, nunc ad beatam Virginem de Cleriaco, quam speciali cultu venerabatur, sacras peregrinationes instituit.

Antehac vulgari admodum habitu induebatur: derepente autem pretiosissimis vestibus, ac toga ex serico texto chremesini coloris confecta, necnon muris pontici pellibus prætexta ornatus incedebat; nemo erat, qui ab eo gratiam petere audebat, sed illam ab ultroneo voluntatis suæ nutu sponte fluentem expectare oportebat.

tebat. Nihil nisi severissime ac gravissime facere gestiebat, ut a suis, cum amoris affectum præstolari haud posset, saltem timorem extorqueret. Studiose alia ædificia erigebat, alia destruebat, ne morti adeo propinquus crederetur. In exteris quoque regionibus coemi iussit generosissimos equos, canes venaticos, rara animalia, aliasque peregrinas, delicatasque merces, eo duntaxat consilio, ut eum integra valetudine frui, cunctis persuasum esset.

§. LXXXIV.

*Monita a Ludovico XI. Delphino
Filio ejus data.*

Nihilominus astuta hæc integræ valetudinis simulatio non usque adeo prævalebat, quin in publicis regni sui negotiis reapse animum præferret sibi satis constantem: hujus rei luculentum reddidit testimonium sua dexteritate, qua Atrebatensis pacis negotium perfecerat; magis tamen illius elucebat prudentia, dum egregia prorsus Monita Filio suo dederat. Hunc in Arce Ambasiensi in custodia detinebat, veritus, ne forte a Borbonio Duce, & Bellojoviensi Comite adversus regiminis formam sinistris opinionibus imbueretur: Ergo sub finem mensis Septembris anni præsentis Ambasiam

Sæcul. XV.

A. C. 1482.

*P. Daniel.
Hist. Franc.
tom. 4 p. 730.
in 4. Vit.
Lud. XI.*

*Rec. Bellef.
l. 5. c. 148.*